

Akinek saját múzeuma van

Erwin Moser íróval Csapody Kinga beszélget

„Férjem, Erwin Moser tizenkét éve amiotrófiás laterálszklerózisban (ALS) szenved. Emiatt az izomsorvadás miatt nem tud már soha többé dolgozni, sem írni, sem festeni, még beszélni sem. De mégis „beszél hozzám”, egy ABC tábla segítségével. Ez nagyon lassú és fáradságos, de működik. Ezzel a módszerrel Erwin diktált már nekem például verset és leveleket, újraszerkesztett könyveket, és most diktálja ezt az interjút is.”

(Ruth Moser)

A magyar olvasók egy csapásra beleszerettek a meséibe. Köze lehet ehhez annak, hogy önnek is vannak magyar gyökerei?

Nem tudom, hogy van-e összefüggés, mindenesetre nagyon jó ezt hallani. Az apai nagyapám oldaláról van magyar kötődésem, de sajnos nem ismerek magyar meséket, szerzőket.

Saját karakterei közül van kedvence? Ha javasolhatná, melyikre hívná fel a figyelmet, hogy mindenképp jelenjen meg magyarul is?

Alfonzot, a hollót szeretem legjobban karakterként is, és a róla szóló könyv szintén a kedvencem. 1990-ben jelent meg, és két évvel később elnyerte a „Rattenfänger von Hameln”-díjat. Alfonz hollóként nem igazán boldogul az életben, ezért Moldowantól, a varázslótól, azt kéri, hogy változtassa emberré, míg a varázsló maga hollóvá változik. Mindketten nagyon kalandos utazáson vesznek részt. Találkoznak egy furcsa cirkusszal, gyanakvó emberekkel, egy imádnivaló boszival és számtalan érdekességgel. Bízom benne, hogy ezt a könyvemet is lefordítják magyarra.

Egyfajta szülinapi ajándéknak is lehet tekinteni, – hiszen idén ünnepelte 60. születésnapját – hogy március végén megnyitott Burgenlandban az Erwin Moser Múzeum. Milyen érzések töltötték el, amikor először hallotta a hírt?

Az ERWIN MOSER MÚZEUM Golsban található, és összesen 65 festményt lehet megcsodálni. Gyerekkönyv illusztrációimat, ceruzarajzaimat. Első regényem (Jenseits der großen Sümpfe, 1980) kézirata is látható burgenlandi tájképek, életképek közt. Vannak tollrajzok és akvarellek is, és három olyan korai grafika, amit tízenévesen rajzoltam. Természetesen különlegesen nagy öröm volt számomra, hogy „saját múzeumom” lesz, de, gondolom, minden művésznek az lenne. Sajnos a súlyos betegségem miatt nem tudtam ellátogatni oda. De rengeteg fotót láttam róla, és feleségemmel együtt én válogattam ki a képeket, amik oda kerültek, és közösen terveztük meg a kiállítást. Tehát, végül is, mindent láttam. A megnyitót pedig felvették nekem. A golsi gyerekek énekeltek egy dalt a megnyitón, ezt az Erwin Moser-dalt különösképp szerettem. Azért a feleségemmel kettesben hamarosan én is meg fogom látogatni a múzeumot.